Ο Ματωμένος Γάμος της Ευρωζώνης

Καλά εμείς. Έστω ότι είμαστε φοροφυγάδες, διεφθαρμένοι, τεμπέληδες, ελλειμματικοί από την κούνια, ελληνάρες που απαιτούμε να ζούμε από τον ιδρώτα των λαών που παράγουν. Οι Ισπανοί όμως; Εκείνοι τι φταίνε;

- Η Ισπανία δεν είχε πλεονασματικό προϋπολογισμό λίγο πριν ξεσπάσει η Κρίση;
- Η Ισπανία δεν είχε χρέος κατά πολύ χαμηλότερο της Γερμανίας λίγο πριν ξεσπάσει η Κρίση;
- Η Ισπανία δεν ήταν εκείνη που πέτυχε να κάνει τους μόνους πλεονασματικούς Ολυμπιακούς Αγώνες της Ιστορίας, αφήνοντας πίσω τους μια Μπαρτσελόνα χάρμα ειδέσθαι;
- Η Ισπανία δεν ήταν εκείνη που, με παράδειγμα την Ζάρα, απέδειξε ότι η Ευρώπη μπορεί να παράγει προϊόντα υφαντουργίας χωρίς να χρειάζεται να μεταφέρει τις θέσεις εργασίας στην Άπω Ανατολή;
- Η Ισπανία δεν προσέφερε στην Volkswagen τα πιο επικερδή εργοστάσιά της στην Ευρώπη (εκείνα της Seat);

Κι όμως, η χώρα αυτή βρίσκεται σήμερα στην ίδια μαύρη τρύπα με εμάς. Πως είναι κάτι τέτοιο δυνατόν, αν η Κρίση οφείλεται σε κακοδαιμονίες που, δίχως αμφιβολία, χαρακτηρίζουν την Ελλάδα αλλά σε καμία των περιπτώσεων την Ισπανία;

Για μια στιγμή ας ξεχάσουμε τα δικά μας και ας αναλογιστούμε το δράμα που εκτυλίσσεται στην Ισπανία (όχι μόνο από αλληλεγγύη προς τον συμπαθή λαό της δυτικής Μεσογείου αλλά γιατί έτσι θα καταλάβουμε καλύτερα τι μας συμβαίνει κι εμάς τώρα, αυτή την στιγμή): Από πέρσι το καλοκαίρι, οι ζημίες των ανόητων ισπανικών ιδιωτικών τραπεζών (που προκλήθηκαν από τζόγο στην αγορά ακινήτων) έχουν μεταφερθεί στους ώμους του ισπανικού δημοσίου, με αποτέλεσμα την ουσιαστική εκπαραθύρωση του τελευταίου από τις «αγορές». Για να μην αναγκαστεί η ΕΕ να παραδεχθεί ότι η Ισπανία είναι η τέταρτη χώρα που «καταπέφτει», αποφασίστηκε η εξής παρανοϊκή «λύση»:

1. Η ΕΚΤ θα δέχεται ό,τι παλιόχαρτο της φέρνουν οι ισπανικές τράπεζες ως «εχέγγυο» και έτσι θα τις δανείσει πάνω από 300 δις με επιτόκιο 1%
2. Επειδή αυτά τα χρήματα αποτελούν δανεικά, και με τα δανεικά δεν αποφεύγεται μια πτώχευση (παρά μόνο αναβάλλεται), το Ισπανικό κράτος θα δανειστεί κι άλλα χρήματα (από το EFSF) με επιτόκιο περί το 4% για να τα χαρίσει στις τράπεζες (στο πλαίσιο της επανακεφαλαιοποίησης) – χωρίς βέβαια να λάβει κοινές μετοχές (κάτι που αποτελεί κατάφορη παραβίαση των κανόνων του... καπιταλισμού).
3. Λόγω όμως του 2. το ισπανικό κράτος σπρώχνεται βαθύτερα στην πτώχευση. Για να μην βουλιάξει άμεσα, σκέφτηκαν το εξής σοφό: Οι τράπεζες, την ίδια ώρα που θα παίρνουν δανεικά (κι αγύριστα) από το ισπανικό κράτος, θα του δανείζουν με επιτόκια 6% μέρος των δανεικών που παίρνουν από την ΕΚΤ με επιτόκιο 1%

Κατανοείτε τι σημαίνουν τα παραπάνω; Οι πτωχευμένες τράπεζες πρώτα μετέφεραν τις ζημίες τους στο ισπανικό κράτος, οδηγώντας το στην πτώχευση, κατόπιν εξασφάλισαν τόνους δανείων από την ΕΚΤ (με επιτόκιο 1%), μετά δάνεισαν ένα μέρος αυτών των χρημάτων στο... ισπανικό δημόσιο (με επιτόκιο 6%) και, ***παράλληλα***, δανείζονται από το ισπανικό δημόσιο κι άλλα χρήματα τα οποία ο ισπανός φορολογούμενος δανείζεται από το EFSF. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ο απαράβατος όρος για να επιτραπεί στην Ισπανία αυτή η «λύση» είναι η επιβολή λιτότητας που θα συρρικνώσει κι άλλο το εθνικό εισόδημα από το οποίο το κράτος θα πρέπει να αντλήσει τους φόρους που απαιτούνται για την αποπληρωμή όλων αυτών των δανείων που έχει φορτωθεί ο ισπανικός λαός εκ μέρους των τραπεζιτών.

Όταν, λοιπόν, ευρωπαίοι συνάδελφοι, δημοσιογράφοι και πολιτικοί δακτυλοδείχνουν την Ελλάδα επειδή τόλμησε να πει όχι στο ευρωπαϊκό “σχέδιο” καταπολέμισης της Κρίσης, τους απαντώ χωρίς περιστροφές: Θα παραδεχθώ ό,τι θέλετε αλλά μόνο όταν μου εξηγήσετε, στην βάση του Ορθού Λόγου, τι στο διάβολο κάνετε στην Ισπανία.